چلسی با آلونسو در مسیر بازگشت به جمع مدعیان

انقلاب در استمفوردبریج

گزارش یک

چلسی فصل جدید را در شرایطی آغاز می‌کند که تغییرات گسترده در کادر فنی و سیاست نقل‌وانتقالاتی، فضای متفاوتی را در استمفوردبریج به وجود آورده است. پس از فصل ناامیدکننده ۲۶-۲۰۲۵ که با دو تغییر روی نیمکت، رتبه‌ای میانه جدولی و از دست رفتن سهمیه اروپایی همراه شد، حضور ژابی آلونسو و تغییر رویکرد مالکان باشگاه، امید تازه‌ای میان هواداران ایجاد کرده است. این بار اما به نظر می‌رسد تغییرات چلسی تنها یک شروع دوباره معمولی نیست و می‌تواند زمینه‌ساز بازگشت این تیم به جمع مدعیان لیگ برتر شود.

آلونسو، مهم‌ترین تغییر تابستان

مهم‌ترین اتفاق تابستان چلسی بدون تردید استخدام ژابی آلونسو بود. سرمربی اسپانیایی که با بایرلورکوزن به قهرمانی تاریخی بوندس‌لیگا رسید، حالا مأموریت دارد پروژه پرهزینه اما کم‌ثمر آبی‌ها را وارد مرحله‌ای تازه کند. آلونسو برخلاف برخی مربیان جوان قبلی چلسی، از اختیارات بیشتری در تصمیم‌های ورزشی برخوردار است و عنوان «مدیر» به جای «سرمربی» نشان می‌دهد نقش او فراتر از هدایت تیم در مسابقات خواهد بود. فلسفه او نیز بر فوتبال تهاجمی، مالکیت توپ، تحرک و انعطاف تاکتیکی استوار است.

البته احتمال استفاده از سیستم سه‌دفاعه وجود دارد، سیستمی که آلونسو در لورکوزن با موفقیت به کار گرفت و چلسی نیز در برخی مسابقات پیش‌فصل با آن عملکرد امیدوارکننده‌ای داشت. با این حال، سرمربی اسپانیایی تأکید کرده که تیمش قرار نیست به یک آرایش ثابت محدود شود.

پایان سیاست جوانگرایی افراطی

چلسی همچنان به جذب استعدادهای جوان علاقه دارد، اما تابستان امسال یک تفاوت اساسی دیده می‌شود: ورود بازیکنان باتجربه‌تر. جذب دنی ولبک ۳۵ ساله و جردن هندرسون ۳۶ ساله نشان می‌دهد باشگاه سرانجام به کمبود تجربه و رهبری در رختکن توجه کرده است.

در کنار آنها، مورگان راجرز با انتقالی ۱۱۷ میلیون پوندی از استون‌ویلا به گران‌ترین خرید تاریخ چلسی تبدیل شد. ماکسنس لاکروا نیز برای تقویت خط دفاعی از کریستال پالاس به جمع آبی‌ها اضافه شد. جئووانی کوئندا و مارکو پالسترا نیز دیگر خریدهای مهم تابستان هستند.

در سوی دیگر، چلسی برای کاهش تعداد بازیکنان مازاد خود نیز تلاش کرده است. مارک کوکوریا، آندری سانتوس و تروو چالوبا از جمله بازیکنانی هستند که از تیم جدا شده‌اند و چند بازیکن دیگر نیز در فهرست خروج قرار دارند.

نشانه‌های خوب و نگرانی‌های دفاعی

نتایج چلسی در دیدارهای تدارکاتی کاملاً یکدست نبود. این تیم ابتدا وسترن سیدنی واندررز را در دیداری پرگل ۶ بر ۴ شکست داد، اما مقابل تاتنهام و یوونتوس متحمل شکست شد. با این حال، پیروزی ۳ بر صفر مقابل میلان و برتری ۳ بر یک برابر رئال سوسیداد نشانه‌های مثبتی به همراه داشت. ژوائو پدرو در این دیدارها درخشان ظاهر شد و با ۷ گل در ۵ بازی، بهترین گلزن چلسی در پیش‌فصل بود. البته ضعف‌های دفاعی همچنان یکی از نگرانی‌های اصلی است؛ مشکلی که آلونسو باید پیش از شروع جدی فصل برطرف کند.

> با توجه به تغییرات گسترده در چلسی و شرایط نامطمئن برخی رقبای سنتی، حتی صحبت از حضور این تیم در کورس قهرمانی لیگ برتر چندان عجیب نیست

پدرو؛ ستاره‌ای که می‌تواند بدرخشد

اگرچه کول پالمر همچنان مهم‌ترین ستاره چلسی محسوب می‌شود، اما ژوائو پدرو می‌تواند بازیکن تعیین‌کننده فصل جدید باشد. مهاجم برزیلی که فصل گذشته نیز عملکرد خوبی داشت، پیش‌فصل فوق‌العاده‌ای را پشت سر گذاشت. حضور پالمر در پشت سر او و اضافه شدن راجرز می‌تواند فرصت‌های بیشتری برای ژوائو پدرو ایجاد کند. اگر مهاجم برزیلی همین روند را در مسابقات رسمی ادامه دهد، حتی حضور او در جمع مدعیان کفش طلای لیگ برتر دور از انتظار نخواهد بود. در خط دفاع نیز بازگشت لوی کولویل پس از مصدومیت طولانی اهمیت زیادی دارد و موسی کایسدو نیز می‌تواند یکی از ارکان اصلی سیستم آلونسو باشد.

هدف واقعی

با توجه به تغییرات گسترده در چلسی و شرایط نامطمئن برخی رقبای سنتی، حتی صحبت از حضور این تیم در کورس قهرمانی لیگ برتر چندان عجیب نیست. لیورپول، منچسترسیتی، منچستریونایتد و تاتنهام نیز با تغییرات مهمی روبه‌رو شده‌اند و چلسی می‌تواند از این شرایط استفاده کند. با این حال، رسیدن به لیگ قهرمانان اروپا باید حداقل هدف قابل قبول برای آلونسو باشد. حتی اگر قهرمانی در این فصل بیش از حد بلندپروازانه به نظر برسد، قرار گرفتن در جمع ۴ تیم برتر می‌تواند سکوی مهمی برای ادامه پروژه در فصل آینده باشد.

عکس: GettyImage

بایرن برد، دورتموند هشدار داد

۴ درس از سوپرکاپ آلمان

گزارش

بایرن مونیخ با پیروزی ۲ بر یک برابر دورتموند، نخستین جام فصل ۲۷-۲۰۲۶ فوتبال آلمان را به خانه برد، اما ارزش این دیدار فراتر از یک قهرمانی کوتاه‌مدت بود. سوپرکاپ فرانک بکن‌باوئر چند نشانه مهم از وضعیت دو قدرت سنتی فوتبال آلمان ارائه کرد؛ از نگرانی‌های بایرن درباره مانوئل نویر و عمق ترکیب گرفته تا انعطاف تاکتیکی نیکو کواچ و فرصتی که ممکن است برای فابیو سیلوا ایجاد شده باشد.

نویر بازیساز نیست

مانوئل نویر همچنان در مهارهای روی خط در سطحی است که کمتر دروازه‌بانی به آن نزدیک می‌شود، اما مشکل اصلی او دیگر واکنش‌های فنی نیست، تصمیم‌گیری در بازی با پایش تبدیل به یک نگرانی جدی شده است. نویر سال‌ها با بازی خارج از محوطه و مشارکت در ساخت حملات، تعریف دروازه‌بان مدرن را تغییر داد. با این حال، ریسک‌پذیری زمانی ارزشمند است که احتمال موفقیت آن بیشتر از احتمال ایجاد خطر باشد. مقابل دورتموند نیز دو بار تصمیم‌های پرریسک او می‌توانست بهای سنگینی برای بایرن داشته باشد.

انعطاف‌پذیری

یکی از مهم‌ترین نکات مثبت بایرن، عمق و چندپسته بودن ترکیب است. ناتانیل براون نمونه‌ای روشن از این ویژگی بود. او که ذاتاً مدافع چپ است، در غیاب چند بازیکن هجومی در نقش شماره ۱۰ قرار گرفت و حتی موفق شد گلزنی کند.

این انعطاف دقیقاً همان چیزی است که وینسنت کمپانی در یک فصل طولانی به آن نیاز دارد. بازیکنانی مانند کنراد لایمر ویوسیپ استانیشیچ نیز توانایی بازی در چندین پست را دارند و به سرمربی اجازه می‌دهند بدون افت شدید کیفیت، شکل تیم را تغییر دهد.

برای بایرن، این موضوع صرفاً یک ویژگی تاکتیکی نیست؛ در رقابت همزمان در بوندس‌لیگا و اروپا، عمق ترکیب می‌تواند تفاوت میان یک فصل خوب و یک فصل بسیار موفق باشد.

کواچ هزینه داد

نیکو کواچ برای مقابله با بایرن، از وینگ‌بک‌هایی در جناح مخالف پای تخصصی‌شان استفاده کرد، دنیل سونسون در سمت راست و یولیان رایرسون در سمت چپ. ایده این بود که هر دو بازیکن به جای ارسال مستقیم، بتوانند به داخل بزنند و گزینه‌های بیشتری برای خلق موقعیت داشته باشند.

این تاکتیک در نیمه نخست لحظاتی موفق بود، اما یک ایراد اساسی داشت: بازیکنان دورتموند در شرایطی قرار می‌گرفتند که گاهی مجبور بودند با پای غیرتخصصی تصمیم نهایی را بگیرند. کواچ در نیمه دوم دو بازیکن را به جناح‌های معمول بازگرداند و دورتموند خطرناک‌تر شد. همین تغییر نشان داد ایده اولیه جذاب بود، اما الزاماً بهترین انتخاب برای تمام جریان مسابقه نبود.

یک فرصت دوباره؟

در میان نکات مثبت دورتموند، فابیو سیلوا شاید مهم‌ترین نام باشد. مهاجم پرتغالی پس از ورود به زمین، تحرک و حضور بیشتری به خط حمله داد و گل دورتموند نیز نتیجه همین تغییر بود. این نمایش می‌تواند معادلات آینده او را تغییر دهد. سیلوا پیش‌تر در فهرست بازیکنان احتمالی خروج قرار گرفته بود، اما عملکردش در سوپرکاپ می‌تواند کواچ و مدیران دورتموند را دست‌کم برای یک تصمیم عجولانه درباره آینده او مردد کند.

تیم کریک، ناامیدکننده و آشفته است

یونایتد در باتلاق هال

لیگ برتر

منچستریونایتد فصل جدید لیگ برتر را با یک شکست ناامیدکننده آغاز کرد؛ شکستی که نه‌تنها سه امتیاز را از تیم مایکل کریک گرفت، بلکه بار دیگر ضعف‌های جدی خط میانی این تیم را به نمایش گذاشت. یونایتد در ورزشگاه MKM با نتیجه ۲ بر صفر مغلوب هال‌سیتی شد؛ تیمی که پس از ۹ سال به لیگ برتر بازگشته و در نخستین بازی فصل، هم از نظر فیزیکی و هم تاکتیکی حریف بزرگ‌تر خود را تحت فشار قرار داد.

هال، یونایتد را غافلگیر کرد

یونایتد از همان دقایق ابتدایی در برابر شدت و انرژی هال غافلگیر شد و نتوانست خودش را با ریتم مسابقه هماهنگ کند. میزبان در کمتر از ۴۰ دقیقه دو بار به گل رسید و عملاً مسیر بازگشت را برای شاگردان کریک دشوار کرد. گل نخست روی یک انتقال سریع از مرکز زمین شکل گرفت و پس از اشتباه مدافعان و ضعف پوشش در میانه میدان، هال به کرنر رسید و سمی آجی در دقیقه ۱۷ دروازه یونایتد را باز کرد. گل دوم نیز نمونه دیگری از مشکلات دفاعی و ضعف در نبردهای میانه زمین بود؛ یوناتان مندی با ضربه سر، ارسال دقیق هم‌تیمی‌اش را به گل تبدیل کرد.

مشکل قدیمی در قلب زمین

آنچه بیش از نتیجه نگران‌کننده بود، تکرار مشکلاتی بود که در دیدارهای پیش‌فصل نیز به چشم آمده بود. ترکیب یوری تیلمانس، آندره سانتوس و برونو فرناندز در مرکز زمین از نظر دوندگی و قدرت فیزیکی نتوانست برابر هافبک‌های هال مقاومت کند. بازیکنان یونایتد بارها در نبردهای تن‌به‌تن شکست خوردند و در زمان از دست دادن توپ نیز سرعت لازم برای بازگشت و پوشش فضاها را نداشتند. هال در مجموع ۵۰ دوئل را برد، در حالی که سهم یونایتد تنها ۳۶ دوئل بود. تیلمانس نیز روز خوبی نداشت و خطای او که به گل دوم هال منجر شد، نمادی از نمایش ضعیف خط میانی یونایتد بود. از سوی دیگر، برونو فرناندز که معمولاً موتور خلاقیت تیم محسوب می‌شود، تحت کنترل مدافعان حریف قرار گرفت و نتوانست تأثیرگذاری همیشگی خود را داشته باشد.

بالبا، قطعه گمشده کریک

در چنین شرایطی، اهمیت جذب کارلوس بالبا بیش از پیش مشخص می‌شود. یونایتد برای خرید این هافبک کامرونی با برایتون به توافقی ۷۰ میلیون پوندی رسیده، اما مصدومیت رباط مچ پای او باعث شده حضورش در ترکیب تیم به تأخیر بیفتد.

بالبا دقیقاً همان ویژگی‌هایی را دارد که یونایتد در هال فاقد آن بود؛ قدرت بدنی، سرعت، پوشش فضای زیاد و توانایی برهم زدن بازی حریف. او می‌تواند به‌عنوان هافبک دفاعی، تعادل بیشتری به تیم کریک بدهد و فشار را از روی بازیکنان خلاقی مانند فرناندز کاهش دهد.

یونایتد در این مسابقه ۷۲ درصد مالکیت توپ داشت و حتی بیش از هر بازی فصل گذشته لیگ برتر پاس داد، اما مالکیت بالا بدون قدرت، سرعت و نفوذ مؤثر در میانه میدان نتیجه‌ای نداشت. شکست مقابل هال شاید فقط یک لغزش در هفته نخست باشد، اما اگر کریک می‌خواهد یونایتد را به جمع مدعیان بازگرداند، تقویت خط میانی دیگر یک انتخاب نیست؛ یک ضرورت است.

مورینیو برگشت اما رئال هنوز تراز نیست

پرستاره و بدون تعادل

لالیگا

فرخ حسابی
خبرنگار

ژوزه مورینیو بازگشت رسمی خود به نیمکت رئال مادرید را با پیروزی آغاز کرد، اما برد ۲ بر یک مقابل اسپانیول بیش از آنکه خیال هواداران را راحت کند، پرسش‌هایی جدی درباره ساختار تیم جدید او ایجاد کرد. گل دقیقه ۹۰ کارلوس اسپی سه امتیاز را برای رئال به ارمغان آورد، اما نمایش تیم در نیمه دوم نشان داد که جمع کردن ستاره‌های بزرگ در یک ترکیب، الزاماً به معنای ساختن تیمی متعادل نیست.

بلینگام

مهم‌ترین پیام ترکیب مورینیو، جایگاه جود بلینگام بود. هافبک انگلیسی که تنها یک هفته پس از بازگشت از جام جهانی به تیم اضافه شده بود، به‌عنوان شماره ۱۰ در سیستم ۱-۳-۲-۴ به میدان رفت و خیلی زود اهمیت خود را نشان داد. بلینگام نه‌تنها با حضور بین خطوط به بازی رئال نظم می‌داد، بلکه مانند فصل‌های گذشته با ورود به محوطه جریمه یک تهدید دائمی بود و گل نخست را نیز با ضربه سر به ثمر رساند. مورینیو معتقد است این بازیکن زمانی بیشترین تأثیر را دارد که به دروازه نزدیک باشد و حتی اگر توانایی بازی در پست‌های شماره ۶ و ۸ را داشته باشد، استفاده از او در عمق زمین بخشی از کیفیت هجومی‌اش را از بین می‌برد.

با این حال، آمادگی بدنی بلینگام یک علامت سؤال بود و تعویض دیرهنگام او نشان داد رئال هنوز باید میان استفاده حداکثری از ستاره‌اش و مدیریت شرایط بدنی او تعادل برقرار کند.

مشکل قدیمی

شاید مهم‌ترین نگرانی مورینیو نه در خط دفاع یا حمله، بلکه در فاصله میان این دو بخش باشد. حضور همزمان کیلیان امباپه، وینیسیوس جونیور و یان دیومانده جذابیت هجومی رئال را افزایش می‌دهد، اما اگر این بازیکنان در زمان از دست رفتن توپ مشارکت کافی در دفاع نداشته باشند، ساختار تیم به شدت آسیب‌پذیر می‌شود. این مشکل مقابل اسپانیول نیز نمایان شد. در چند انتقال، امباپه، وینیسیوس و دیومانده عقب نکشیدند و فضای زیادی در اختیار حریف قرار گرفت. نکته نگران‌کننده‌تر این بود که این برتری عددی و هجومی رئال، لزوماً به خلق موقعیت‌های بیشتر منجر نشد.

مورینیو برای موفقیت در رئال باید پاسخ این معادله را پیدا کند: چگونه می‌توان همزمان از تمام استعدادهای هجومی استفاده کرد و تیمی متعادل ساخت؟

اسپی در نقش قهرمان

در شرایطی که ستاره‌های بزرگ رئال درخشش مورد انتظار را نداشتند، کارلوس اسپی ۲۱ ساله نقش قهرمان را ایفا کرد. مهاجمی که تابستان از لوانته با ۲۵ میلیون یورو به مادرید آمده، در پیش‌فصل نیز نشانه‌های خوبی از خود بروز داده بود و این بار در دقیقه ۹۰ با واکنشی سریع، توپ را از دست مدافعان ربود و گل پیروزی را به ثمر رساند.

قد ۱۹۴ سانتیمتری، قدرت بدنی و حضور در محوطه جریمه باعث شده هم‌تیمی‌هایش او را «خوسلو جدید» بنامند. اسپی می‌تواند ویژگی‌ای را به خط حمله رئال اضافه کند که در میان ستاره‌های تکنیکی این تیم کمتر دیده می‌شود: یک شماره ۹ کلاسیک و قدرتمند.

مورینیو همان مورینیو است؟

اگر کسی تصور می‌کرد بازگشت مورینیو به مادرید، نسخه‌ای آرام‌تر از مربی پرتغالی را به همراه دارد، نخستین بازی پاسخ متفاوتی ارائه کرد. اعتراض‌های کنار زمین، حساسیت روی جزئیات و حتی تذکر به فدریکو والورده پس از گل، نشان داد مورینیو هنوز همان مربی جزئیات‌محور و پرانرژی است.

رئال برنده شد، اما مهم‌تر از سه امتیاز این است که مورینیو حالا باید برای بزرگ‌ترین چالش خود پاسخ پیدا کند: چگونه می‌توان یک تیم «کهکشانی» ساخت که علاوه بر درخشش فردی، به‌عنوان یک تیم نیز متعادل باشد؟ پیروزی برابر اسپانیول شروع خوبی بود؛ اما پاسخ این سؤال، سرنوشت فصل جدید رئال را تعیین خواهد کرد.

خبر

کیوو: از بازار نقل‌وانتقالات خسته شده‌ام

کریستین کیوو سرمربی اینتر، پس از پیروزی تیمش مقابل مونزا بار دیگر با پرسش‌هایی درباره آینده لائوتارو مارتینز و شایعات نقل‌وانتقالاتی مواجه شد؛ موضوعی که ظاهراً دیگر حوصله او را سر برده است. کیوو تأکید کرد ترجیح می‌دهد تمرکزش را روی بازیکنانی بگذارد که هر روز برای موفقیت اینتر تلاش می‌کنند و از بازار نقل‌وانتقالات خسته شده است. او گفت امیدوار است این بازار هرچه زودتر به پایان برسد تا تیم بتواند با تمرکز بیشتری برای اهداف فصل آماده شود. سرمربی اینتر درباره لائوتارو نیز گفت شرایط هر بازیکن را به‌طور جداگانه درک می‌کند، اما هیچ بازیکنی نباید برای حضور در ترکیب اصرار کند. کیوو با اشاره به شرایط ویژه مهاجم آرژانتینی پس از جام جهانی، تأکید کرد اولویت او سلامت و وضعیت بازیکنانش است.

کنایه وینیسیوس به داور

جنجال درباره وینیسیوس جونیور حتی پس از دیدار رئال‌مادرید و اسپانیول نیز ادامه پیدا کرد. ستاره برزیلی رئال‌مادرید پس از برخوردی جنجالی با بازیکن اسپانیول، تصمیم داور برای ندادن کارت زرد به مدافع حریف را به شکلی کنایه‌آمیز به چالش کشید. در جریان مسابقه، وینیسیوس پس از برخوردی از پشت با کالا روی زمین افتاد و بازیکن اسپانیول در ادامه ضربه‌ای به او زد. داور تنها خطا اعلام کرد و کارت زردی نشان نداد، تصمیمی که با اعتراض بازیکنان رئال همراه شد. VAR نیز دخالتی در این صحنه نداشت. وینیسیوس پس از مسابقه و در واکنش به انتشار ویدیوی این برخورد در شبکه‌های اجتماعی، آن را بازنشر کرد و نوشت: «کارت زرد برای وینی!» این واکنش بار دیگر بحث درباره رفتار مدافعان با ستاره برزیلی و نحوه برخورد داوران با این صحنه‌ها را داغ کرد.

بارسلونا شماره کاسادو را هم پس گرفت

مارک کاسادو بیش از هرزمان دیگری به جدایی از بارسلونا نزدیک شده است. کاسادو طی ۱۰ روز گذشته جدا از گروه اصلی بازیکنان هانسی فلیک تمرین کرده و در فهرست نفرات مازاد باشگاه قرار گرفته است. بارسلونا پس از تجربه مصدومیت رونی بردغجی در جریان مذاکرات انتقالش، تصمیم گرفته بازیکنان در فهرست خروج را جداگانه تمرین دهد تا خطر آسیب‌دیدگی آنها کاهش یابد. کاسادو که تمایلی به ترک باشگاه نداشت و امیدوار بود شرایطش را تغییر دهد، اکنون با نشانه‌ای روشن از تصمیم بارسا مواجه شده است. شماره ۱۷ او به آنتونی گوردون، خرید جدید باشگاه، واگذار شده است. این هافبک ۲۲ ساله در کنار بازیکنانی مانند گیه و تونی فرناندز در انتظار تعیین تکلیف آینده خود است و جدایی او از بارسلونا بیش از گذشته محتمل به نظر می‌رسد.

خرید ۱۰۰ میلیون یورویی سیتی

منچسترسیتی پس از هفته‌ها مذاکره با لیل، برای جذب ایوب بوعدی به توافق نهایی دست یافت و این هافبک ۱۸ ساله در آستانه انتقال به ورزشگاه اتحاد قرار دارد. طبق گزارش فابریس هاوکینز، سیتی برای این انتقال با احتساب پاداش‌ها در مجموع ۱۰۰ میلیون یورو پرداخت خواهد کرد. توافق شخصی میان باشگاه انگلیسی و بوعدی پیش‌تر حاصل شده بود و اکنون رضایت لیل نیز به دست آمده است. بوعدی که در سال‌های اخیر با وجود سن پایین جایگاه مهمی در ترکیب لیل پیدا کرده، به دلیل توانایی در بازیسازی، کنترل توپ و مدیریت جریان مسابقه مورد توجه سیتی قرار گرفته است. این انتقال بخشی از برنامه باشگاه انگلیسی برای بازسازی خط میانی پس از جدایی رودری است. سیتی پیش‌تر نیز الیوت اندرسون را با رقم سنگینی جذب کرده و امیدوار است این دو هافبک جوان بتوانند بخشی از خلأ ایجادشده در مرکز زمین را پر کنند.

کین بهترین بازیکن آلمان شد

هری کین درخشش فوق‌العاده خود با بایرن مونیخ را با کسب عنوان بهترین فوتبالیست سال آلمان تکمیل کرد. مهاجم انگلیسی با دریافت ۲۷۲ رأی در نظرسنجی نشریه «کیکر» بالاتر از مایکل اولیسه، هم‌تیمی فرانسوی خود، قرار گرفت. کین فصل گذشته یکی از مهم‌ترین عوامل موفقیت بایرن بود و با ثبت ۶۱ گل و هفت پاس گل در ۵۱ مسابقه، نقش پررنگی در قهرمانی این تیم در بوندس‌لیگا و جام حذفی داشت. در بخش مربیان نیز ونسان کمپانی، سرمربی بلژیکی بایرن، با ۳۱۴ رأی عنوان بهترین مربی سال فوتبال آلمان را به دست آورد. یولیان شوستر از فرایبورگ و سباستین هوینس از اشتوتگارت در رده‌های بعدی قرار گرفتند. انتخاب کین و کمپانی نشان می‌دهد موفقیت بایرن در فصل گذشته تنها حاصل درخشش ستاره‌هایش نبود و عملکرد فنی تیم نیز مورد توجه قرار گرفته است.

مورینیو: وینیسیوس قدیس نیست

ژوزه مورینیو پس از پیروزی دیرهنگام رئال مادرید برابر اسپانیول، از عملکرد تیمش تمجید کرد اما معتقد بود میزبان نیز شایسته شکست نبود. سرمربی پرتغالی گفت رئال برای کسب سه امتیاز تلاش زیادی کرد و در نیمه دوم نمایش خوبی داشت، اما اسپانیول نیز تیمی سازمان‌یافته بود. مورینیو در بخش دیگری از صحبت‌هایش به شرایط وینیسیوس جونیور پرداخت و گفت ستاره برزیلی «قدیس نیست»، اما میزان برخوردها و خطاهایی که علیه او صورت می‌گیرد بیش از حد است. او از وینیسیوس خواست کنترل احساسات خود را بیشتر کند. مورینیو همچنین تأکید کرد جود بلینگام باید نزدیک محوطه جریمه بازی کند تا توانایی گلزنی‌اش بیشتر مورد استفاده قرار بگیرد. سرمربی رئال درباره کارلوس اسپی، زننده گل پیروزی نیز ابراز رضایت کرد و گفت این مهاجم جوان را دوست دارد و به او نیاز دارد. مورینیو در پایان تأکید کرد با حضور رئال در چهار رقابت مهم، به تمام بازیکنانش نیاز خواهد داشت.